

# חשמליים ומעוצנים במושב ונכפר Geoby Metrolite 2000

יש כתנים שזקוקים לחיזוקים כדי להצדיק את גבריותם.  
לחזלנו בן אנטוניו קדרון אינו נמוה עימם



**Geoby Metrolite 2000**  
 מחיר: 5,399 שקלים (4,751 שקלים לחבר חונדון)  
 מידה: אחת בלבד  
 ארץ ייצור: סין  
 שלדה: אלומיניום 6061  
 צבעים: קרם בשילוב של ירוק או אדום  
 חישוקים: אלומיניום, תקרה כפולה 20 אינצ'ים  
 צמיגים: קנדה 2.0 אינצ'ים על 1.75 אינצ'ים  
 בלמים: בלם חישוק קדמי, בלם תוף אחורי  
 מנוע: W 250  
 סוללה: Panasonic 36v  
 טווח מוצה: כ-35 קילומטרים  
 טעינה מלאה: כ-5 שעות  
 משקל: 23.5 קילוגרמים  
 משקל נשיאה מקסימלי: 110 קילוגרמים  
 יבואן: רחן ומינוך

המשולבות ככפונני הגומי השחורים והקטנטנים שבקצותיהן יעילות מאוד, והצליחו להותיר את הבגדים ללא רבב גם לאחר ההירה היישר לתוך שלוליות רחוב.

**חשמל**  
 סוללת האופניים מסוג ליתיום איון מבית פנסוניק ונטענת כשהיא מורכבת על האופניים, אך ניתנת גם לפירוק. נוסף על כך,

אינצ'ים, שיהיה עדיף לרכיבה בטווחים ארוכים יותר ובכבישים שאינם סלולים היטב. הכידון המעוקל, הממוקם נמוך מעט וקרוב לברכי הרוכב, יפריע לגבוהים שמביינים (רוכבים הגבוהים ממטר ושבעים סנטימטרים הפגינו אי נוחות). האוכף נוח בייחוד לרכיבות קצרות, והרגלית המרכזית הגדולה נוחה מאוד לשימוש. למטרולייט יש משכך קדמי פשוט אך יעיל דיו בבליעת שיבושי דרך ומדרכות צנועות. לעומת זאת אין במשכך הקדמי שיכוך הנשלט על ידי שמן ומדי פעם הוא זוכה להזכיר זאת בנקישה לא נעימה. גם בלם החישוק הקדמי בעל עוצמה לא יותר מסבירה, חורק מדי פעם ומספק תחושה ספוגית שכנראה מקורה בחיכוך הארוך של הגלגלים בקוטר 20 אינצ'ים במידה מצוינת לשימוש עירוני צפוף. יש גם דגם בעל גלגלי 24

המסמל זאת נגלה לי במקרה בחלוף כמה ימים: פיסת אריג שחורה בצבעה מתחתית האוכף. חקירה קצרה העלתה כי זהו כיסוי ניילון שנועד להשאיר את האוכף יבש ונקי - גאוני. המטרולייט אמנם קטנים למדיי למראה, אבל עיצובם נאה וצנינויות האלומיניום שלהם מעוקלים ומעוצבים כממשיכים תנועה גלית מציר הכידון עד הקצה האחורי של האופניים. אפילו הסבל הגדול והשימושי, המכיל את הסוללה והמשה גם להרמת חלקם האחורי של האופניים כדי להעמידם יציב על הרגלית האחורית, משולב בהם באופן נאה. הוא חסון ויתאים גם לכיסא תינוק או סתם למתבגר. הגלגלים בקוטר 20 אינצ'ים במידה מצוינת לשימוש עירוני צפוף. יש גם דגם בעל גלגלי 24



לאופניים - גם שאר יושבי הבית. בני עשה בהם את ניסיונותיו הראשונים במוטוריקה דר-גלגלית, ובתור מסורב אייפד היה מפתיע ומשמח כשהוא הכריז שהאייפד איז אוטו והמטרולייט איז איז - בתנאי שנשאיר אותם בבית. הבנות שלי סירבו להגיע לגן בכוננית, ונאלצתי לוותר על המכונית ולהתגלגל על החשמליים הללו כשני קילומטרים הלך ושוב כדי לשמור על שלום בית. הוסיפו על כך את ההנאה המשותפת מרוח הסתיו הנעימה, את השירים בקולי קולות שמלווים את הדיווש והנפנופים לשלום לכל המעריצות שבצדי הדרך - וקיבלתם חוויה שכונתית מענגת. בדרך מגן הילדים הביתה אני מעמית על המטרולייט את מטען הקניות היומיות, ושב לביתי עם מצפון סביבתי שקט. שימושי מאוד! בין לבין התברר לי שאשתי התאהבה גם היא במטרולייט ושהם מבליים שעות יחידו.

**שימושיות ועיצוב**  
 הסבל האחורי, הסלסילה מלפנים ותמיכת המנוע החשמלי האחראי למהירות יעילה הופכים את האופניים החמודים האלה לכלי לשימוש יומיומי מהנה. נראה כי ייעוד עירוני הוא ביתם, ופרט

הממוקם סביב הגלגל האחורי בשילוב הבלם הקדמי אפשרו באמצעות טכניקה נכונה לטפס מדרכות בזרימה זהירה.

**ירידות**  
 גלגלים קטנים וכידון צר הממוקם נמוך וקרוב לברכיים מאותתים לרוכב למתן את שאיפות שבירת שיאי המהירות שייכתן שמתעוררות אצלו מעת לעת. אפשר כמובן לדהור במהירות גבוהה מ-35 קמ"ש לשעה בירידות אבל זהו זרו משמעותי לשינוי הערכים בסטטיסטיקת התאונות שלך, ולא לטובה, וכמובן לפגיעה באגו אחרי התרסקות. מעל מהירות של 25 קמ"ש המנוע החשמלי מפסיק לתמוך ברכיבה ומשם ואילך ימצא כל רוכב את עצמו לבד במערכה, רוכב לעבר האופק; חסרונם של הילוכים הופך את האופניים לכאלו המספקים מהירות ראויה לתנועה בעיר, אך לא יותר מכך. אדרנלין? לא פה.

**נשכונה**  
 חמש דקות אחרי "הנחיתה" בביתי עמדה כל השכונה על הרגליים והאופניים החלו לצבור קילומטרים מסביב לבלוק; כל פעם הרכיב הורה נלהב אחר ילד או שניים צורחים מאושר על הסבל החסון והמוכנה באופניים. כולם רצו לנסות אותם וכולם שבו מחויכים מאוזן לאוזן. בשני הבקרים הבאים הפכו המטרולייט לרכב ההסעות לגן. קיבלתי נקודות זכות מכל האמהות הצעירות שצפו בי מדווש בקלילות בעליות הגדולות, מצויד בכפכפי אצבע (לא מומלץ), מרכיב שתי זאטוטות מזמרות ולא מגיר אפילו עגל זיעה אחר. בסופו של דבר נאלצתי כמובן לגלות לכולם שסוד הכוח אינו טמון בארבע ראשי שלי אבל לפחות היה זה תירוץ שאפשר לי לצאת ידי חובתי מרכיבה על אופניים לבנים-אדומים שלהם "רמה" נשית.

בחלוף שבוע איתם הפכתי לחבקן עצים, למוביל מרד הירוקים, ושקלתי להתמודד על קבלת פרס נובל לאיכות הסביבה. ולא רק אני התמכרתי

אם אלה אופניים המיועדים לבנות, אז אני בת. התחלנו ברגל שמאל. האופניים הובאו אליי בתא מטען של מכונית והוצאו החוצה לידי בפרהסיה. היצור הקטן והלבן-אדום נראה כמו ילדונת עם שפתון שנתפסה בארון בגדים של אמא כשהיא מנסה להתחפש למה שהיא לא. לפני שיצאתי לסיבוב, הסתכלתי סביב לראות שאין מישהו שעלול להכיר אותי. במאמץ גדול הצלחתי רק בקושי לתלות את האופניים על המנשא שעל הרכב שלי, ובבית השקעתי זמן כפול עד שהצלחתי לשחרר אותם ממנו. בדרך תהיתי על קנקנה של הברייה שתלויה לה מאחור. הרי אני אוהב אופניים, ואני גם מכור לדברים שמתחברים לחשמל. האם יהיה זה שילוב של הרע או של הטוב שבשני העולמות? האם אופניים הם בכלל רק חפץ (גאדג'ט), שהגדרתו המילונית היא "רעיון חדשני שהשימוש בו הוא לעתים קרובות לשם הקוריוז או לראווה בלבד" או שמא הם באמת כלי שימושי?

**עליות**  
 לאחר שקיבלתי הסבר קצרצר וממצה על תפעול האופניים, הנפתי רגל, חצי דיווש, ו... אוווווו... מה זה?! מין יד נעלמה דחפה אותי פתאום מאחור בחרישיות, בנחישות ובעוצמה שלא ציפיתי לה. הרגשתי כמו שמונע הבנוזין הקטן של הפריוס (המכונית ההיברידי של טויוטה) שרגיש כשהוא "מתחשמל" וזוכה לדחיפת עזר. אני היברידי! עליות נעלמות מתחת לצמיגי הקנדה השמנמנים כבמטה קסמים. ברחש חרישי יישרו המטרולייט את הגדולות שבעליות השכונה, גם בתוספת של שני ילדים נרגשים על הסיפון. ברכיבה אפשר לבחור בין שלושה מצבי תמיכה שאותם מספק המנוע לרוכב, ובמצב הגבוה מביניהם יטפסו המטרולייט בקצב של 20 קמ"ש בקלילות וממעט ללא עזרת הרוכב. טיפוס מדרכה הוא מהלך מורכב מעט, היות שקוטר הגלגלים קטן; אבל מרכז הכובד



אופניים עירוניים: סבל מרכזי יציב ועמיי; סבל אחורי המובנה בשלדה; סוללה מבית פנטוניק הניתנת לשליפה; כיסוי לאוכף המיועד לחניה בגשם; כנפונים להגנה מפני גשם – בדיוק כמו בג'יפ "המזהם" של השכן...



בערים גדולות. מניסיוננו הם גם לא יחווירו ברכיבה בפריפריה למרחקים קצרים. אמנם הם אינם מושלמים, ראו ערך בלמים, קוקיפט צפוף ומשכך קדמי פשוט, אך בהתחשב בכך שהם מיועדים לקהל רוכבים עירוני, (אני גר בכלל במושב), אני בהחלט מופתע מכך שאתעצב להיפרד מהם אחרי שהשתלבו יפה כל כך בחיי משפחתי. יום הפרידה הגיע בסופו של דבר ולמרבה הפלא לא רציתי שילכו.

במחיר של 5,399 שקלים מדובר באופניים חשמליים ייעודיים במחיר סביר (יש זולים מהם אבל אז מדובר לרוב באופניים רגילים המוסבים לאופניים חשמליים עם קיט ולא באופניים ייעודיים המאפשרים שינוע חביב ומהיר בעיר. הם מעוצבים, מצוידים בסוללה ובמנוע איכותיים, ובעיקר בעלי גימור ראוי ונותנים תמורה טובה למחיר. ואף שיש בהם סוג של קריצה, הם יותר מקוריוו ובהחלט משלבים בין שובבות, שימושיות וחפיציות. ■

השלדה אינו מתאים למנשאי אופניים התומכים בשלדה ולא בגלגלים. להעלות אותם למנשא הגג? לא במשקל 23.5 קילוגרמים! לעומת זאת, המטרולייט קומפקטיים דיים כדי להידחס למעליות ולמחסנים, וזאת בהחלט נקודת יתרון למי שמתכוון לרכוב עליהם לעבודה ולהעלותם למשרד.

### למי הם מיועדים

המטרולייט מתאימים לכל מי שחושב שהחור באווזן גדול מדי. הם שימושיים בעיר עד כדי כך שהמכונת שלכם תקנא בהם מרוב הזנחה. הם מהנים דיים כדי שהבן שלכם יחשוב שאדום זה קול (גם אם הפועל תל אביב עדיין מוקצה בעינינו), וגם רוכבים שחדשים בעולם האופניים יסתדרו איתם מצוין מהדיווש הראשון. המטרולייט יהיו שותף נאמן לכל נערה צעירה או נער חניניים, רוכב או רוכבת מבוגרים (בזכות מרווח המפשעה הנדיב) וסתם לרוכב בעל גובה ממוצא ומטה שרוצה לרכוב

היא מצוידת בכפתור חיווי טעינה. מניסיוננו, בשימוש באזור רווי עליות ובשימוש של רוכב עצלן וכבד משקל תתרוקן הסוללה כבר לאחר כ-15 קילומטרים בלבד. בשימוש סביר בשטח מישורי ובדיווש מלווה נראה כי היא תספיק למרחק כפול ומעט יותר מכך. דרך אגב, טעינת הסוללה מהירה יחסית ומניסיוננו אחרי כשעה של טעינה תיטען הסוללה כ-80 אחוזים מקיבולתה.

כצפוי מאופניים העומדים בתקינה אירופית, המנוע החשמלי מסייע אך ורק בעת דיווש ומתנתק בעת בלימה או כשמפסיקים לדווש. עם זאת, כניסת המנוע לפעולה עלולה להיות מאיימת מעט בתמרונים אטיים וצפופים, ולכן המלצתנו היא למתן את תמיכת המנוע בכפתור השליטה כשצפוף מסביב.

אם אתם בעניין של לשנע את המטרולייט, להלן נקודה למחשבה: הם אינם נוחים לנשיאה במכונת בשום אופן. פירוק הגלגלים אטי ומסובך (אם אין לכם מנשא לרכב), ומבנה